

Török Nándor

Dante álma

Pipacspír gyolcsruhában,
vérző láng vörös színében
látta meg (önmagát szántan)
szép hölgyét szállni az égen.

Ha álmában eljött, mindig
angyalok szárnyán szállt lelke,
de vétlent csak Ámor int így
örökös kínokba verve:

szívéből (jaj) lakmározva,
míg álmából fel nem ébred,
de új nap az új kint hozza,
így vajúdik az Új élet.

Itt is van pokol a földön,
már megvalósult az régen,
a test a léleknek börtön,
s oly távol az ígért éden,

ahol őt, egy felhőn ülve
csillagok fényében várja
az erénytől megszépülve
a földinek égi párja.

Az egy igaz útra így lelt,
a tiszta folyót követve,
s az úton sohasem színlelt,
azt, okos szóval kövezte,

hogy az értelem vitája
mind győzzön a hitványságon,
és a *vad vadonnak* tája
hitványnak ne legyen álom.

Aucassin és Nicolette – linómetszet